

J. M. Mørk: Der er et Ord, som siger, at en Draabe kan udhule en Sten, og jeg vil sige, at de Forespørgseler, jeg nu i en Række af Aar har tilladt mig at stille i den jydskke Kjøbstadkreditforenings-Sag, betragter jeg paa faadan Maade, at jeg ved nogen Udholdenhed maaſte dog igjennem en Draabevirkning kunde opnaa, at den stenhaarde Skal, som har lagt sig om den jydskke Kjøbstadkreditforening, efterhaanden kan blive brudt eller opløst. Jeg har allerede flere Gange tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa, at det ikke alene har en stor Vigtighed for Interessenterne i den saakaldte „fallerede“ jydskke Kjøbstadkreditforening at komme til igjen at blive i alt Fald medraadige over deres Sager, men at det særlig og fornemmelig har en stor og almindelig Interesse overfor samtlige de jydskke Kreditforhold. Derfor maa det paa ingen Maade betragtes som et ensidigt Skridt fra min Side til selve de direkte Interesseredes Læve, jeg gjør, naar jeg søger paa alle mulige Maader at fremme denne Sag derhen, at den jydskke Kjøbstadkreditforening igjen kom under normale Forhold. Det er bekjendt nok, at Kreditforholdene i Almindelighed, man kan nok sige over hele Landet, trænge til al den Opmuntring, de kunne faae; men saa meget mere maa det vel siges at være af endnu større Vigtighed, at saadanne hæmmende Baand, der ligesom maa kaldes villaarlige og unaturlige, fjernes, og at der fra Regjeringens Side gjøres Alt for at faae disse Forhold hærede. Her er et af de betydningsfulde Tilfælde af denne Natur; her er et Tilfælde, hvor en Forening, der omfatter Interesser paa ca. 4 Millioner, nu paa 11te Aar er under Forhold, der ere alt Andet end normale og efter min Overbevisning i alt Fald nu uden Nødvendighed. Jeg har ved tidligere Leiligheder givet en Oversigt, hvorpaa jeg begrunder, at denne Nødvendighed ikke er tilstede, og jeg skal atter tillade mig at henlede Opmærksomheden paa de Tal, der ere fremkomne igjennem den offentliggjorte Beretning for det sidst afsluttede Regnskabsaar.

Dette er afsluttet den 31te Juli 1871; men Beretningen derom er først fremkommen i Januar Maaned dette Aar, og Følgen deraf er, at de Skridt, jeg maatte gjøre i Medfør af, hvad jeg tidligere har udtalt, have først kunnet komme nu i det nye Aar, thi det er jo aabenbart, at de maatte støtte sig paa de videre Oplysninger, som vare fremkomne, efter at min sidste Forespørgsel var stillet. — Af dette nye Regnskab, som er forelagt og som jeg her holder i min Haand, skal jeg tillade mig at meddele nogle Oplysninger om Foreningens nuværende Stillings, og navnlig, hvad jeg anser for det Bæsentlige, en Paavising af, at Kreditforeningen saa langt fra kan siges at være insolvent, at den tværtimod nu maa antages at være i en ganske god Stand. Jeg har tidligere opgjort denne Sag paa en noget anden Maade end nu. Jeg skal denne Gang følge den, som jeg synes, endnu mere overtydende og endnu mere nøiagtige Maade at paavise, hvorledes Foreningens nuværende effektive Eiendele stille sig i Modsatning til, hvad der maa siges at være Foreningens Forpligtelser. Der cirkulerede ved det sidste Regnskabs Afslutning mod Foreningen en Obligationsmasse til et nominelt Beløb af 3,357,650 Rd.; det er altsaa den Forpligtelse, Foreningen har overfor det hele store Publikum. Som Modvægt mod dette, som Aktiv, findes der først Interessenternes Restgjæld, det vil sige de Panteobligationer, der ere i Foreningens Bærg, og hvis Beløb er 2,525,698 Rd. Der bliver altsaa tilbage overfor disse to Summer, som ere de rene, nøgne Aktiver og Passiver, et Beløb af 832,000 Rd. — jeg tillader mig at afrunde Summerne lidt, fordi det letter Opfattelsen. — Til at dække dette Beløb haves dels i rene kontante disponible Midler, Deposita i Privatbanken osv. til et Beløb af 117,100 Rd. og i indkjøbte Aktiver, det vil sige i første eller i det Hele i forudgaaende Prioriteter et Beløb af omtrent 8,400 Rd. Endelig haves der Kjøberne af nye Eiendomme med en De-